

เทศน์อบรมพระราชาส ฐ สอนแสงธรรม

เมื่อเช้าวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ธรรมชาติที่ศักดิ์สิทธิ์

พระกัมภังคะ ตั้ง ๑๗-๑๘ องค์อยู่ที่ วัดเรากีบริเวณ ๑๒ ไร่ มีเกาะอยู่เกาะเดียว กุฏิสุมกันอยู่ในนั้น ทั้งกุฏิทั้งกระท่อมอยู่ในนั้นเต็มไปหมดเลย ดิฉันหนึ่งที่ว่าต้นกล้วย เป็นร่มด้วย เป็นเงาบังด้วยต้นกล้วยแฉนั้น เราจึงห้ามไม่ให้ตัดกิ่งตัดก้านของมันออกไป นอกจากที่ว่าอันไหนมันตายแล้ว ๆ ก็ตัดออก ที่มันยังนั้นอยู่ให้มันขึ้นอย่าไปทำ อย่างนี้เหมือนกัน (หมายถึงต้นกล้วยบริเวณศาลา) เราห้ามไว้หมด ให้ตัดเฉพาะที่มันตายแล้ว ใช้ไม่ได้แล้ว นอกจากนั้นให้เหลืออยู่นี้ มันประดับความร่มเย็นได้ดี

ยังมีปัญหาอยู่ชนิดหนึ่งเท่านั้น ที่สระนั้น ถ้าสมมุติว่าเราถมดินทางด้านนั้นเข้ามา นี้ปลาของเราจะเป็นยังไง ถ้าสมมุติว่าถมก็ได้กุฏิอีกหลัง เราจะดูถ้าสมมุติว่าถมก็ไม่ต่ำกว่า ๖ วา ไม่ต่ำกว่า ๑๒ เมตร ถ้าหากว่าสมมุติได้ถมนะ เราเพียงคิดเฉย ๆ เราไม่ได้ตั้งใจจะทำทันทีทันใด คิดทดสอบดู พวกสัตว์น้ำก็เต็มในนั้น เอาไปปล่อยที่ไหนเรากีไม่ไว้ใจ กล้วยถูกทำลาย...สัตว์น้ำ เพราะเต็มอยู่นั้นปลา สระนั้นเต็ม กับสระนี้มันก็ดูมากพอ ๆ กันนะปลา แต่สระนั้นมันกว้าง เราพิจารณา ถ้าถมที่เข้ามามันก็ได้ปลุกกุฏิหลังหนึ่งตรงนั้น แต่มาคิดถึงปลารูสึกว่าหดเข้ามาเหมือนกันนะ เพราะปลาเขาอาศัยที่นั่น แค่นั้นก็พอดีเขา ดูเหมือนยังแคบไปด้วย ปลาเยอะ ถ้าถมเข้าไปอีกมันก็ยังแคบ ที่นี้ปลาหาทางไปไม่ได้ คิดแล้วก็ถอย ๆ คงเอาไว้นั้นก่อนละ

พระในเมื่อกิจการงานอะไร ๆ ค่อยหมดไปตั้งที่ว่าแล้วพระกึ่งไม่มากนักมาที่นี้ที่พระมาก ๆ เกี่ยวกับเรื่องการช่วยชาติบ้านเมืองที่มาเต็ม ๆ ในวัดนี้ เมื่องานนี้เบาลงไปแล้วพระกึ่งจะไม่มากนัก นี้รู้สึกว่าจะเบาแล้วเรา พี่น้องทั้งหลายก็เบาลงในการช่วยชาติคราวนี้ สมมักสมหมายด้วยกันทุกอย่าง ทองคำกำหนด ๑๐ ตันก็ได้ถึง ๑๐ ตัน ๓๑๒ กิโลกรัม เกินไป ๓๑๒ กิโลกรัม ถ้าว่าดอลลาร์ ๑๐ ล้านก็ได้สิบล้านสองแสนกว่านะ เมื่อก่อนขึ้นไปวัดอโศการาม ไปบุกใหญ่ตาม ๆ เลย ปิดประตูตีเอาเงินเลยเขี้ยวต้องให้ได้ ๓ ล้าน เวลาเสร็จลงแล้วสามล้านสี่แสนกว่า นั้นเห็นไหมละ สมมักสมหมาย

เพราะเจตีย์หลังนี้จะเป็เจตีย์สำคัญอยู่มากในสมัยปัจจุบัน เราเห็นด้วยตาเนื้อสด ๆ ร้อน ๆ ว่าสร้างขึ้นมีหลักมีเกณฑ์ทุกอย่าง ประจักษ์ตาประจักษ์ใจ ครูบาอาจารย์ที่จะได้เข้ามาโปรดพวกเรา ประดิษฐานท่านอยู่ที่นั่น ล้วนแล้วแต่ครูบาอาจารย์องค์ที่เราเรียกว่าเคารพสุดหัวใจทุก ๆ องค์ เพราะเหตุนั้นเวลาท่านขอร้องให้ไปช่วยเราจึงไปทันที

เลย เพราะความเคารพครูบาอาจารย์ทั้งหลายและคิดถึงประชาชนพี่น้องชาวไทยเราจะ
ได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ เป็นสักขีพยานว่านี่เป็นธรรมชาติที่ศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ
ครูบาอาจารย์องค์ไหน ๆ จะเข้ามาอยู่ที่นั่นทั้งหมด หายสงสัย เพราะฉะนั้นเราจึงพอใจที่
จะช่วยเหลือเต็มกำลัง

เมื่อเช้าวันนี้พอสว่างเราก็ก้ออกเลย เพราะตั้งแต่ไปถึงไม่มีเวลาออกจากกุฏิเลย
นะ พอไปถึงปั๊บก็ปั๊บปั๊บยุ่งกันตลอดค่า พอตื่นเข้ามาสว่างปั๊บออกเลย ไม่ให้ใครรู้
แหละ ต้องเรียนวิชาบรรจิวาหนิงเข้าเต็มพุงแล้วไป วิชาเทศนาว่าการก็ออกแล้วเทศน์
แล้ว เทศน์มามากต่อมาก วิชานี้จะออกเป็นกาลเป็นเวลา เมื่อเช้าเอาวิชานี้ออก วิชาเฉย
เข้าใจไหม พอบรรจิวาหนิงเต็มพุงแล้วก็ออก คนนั้นรุ่มมาคนนั้นรุ่มมา ทั้งพระทั้งเณร ทั้ง
ประชาชน มาทางนี้เฉยเรื่อยไปเลย ไม่มองไม่พูดกับใครทั้งนั้น วิชาเต็มพุงออกสนาม
เฉย

ออกไปนุ่ง ไปดูจนกระทั่งถึงถนนที่เขาตัดกั้นน้ำที่จะไหลเซาะเข้ามาในวัด กั้น
ถนนใหญ่ไว้ มีก้อนหินใหญ่ ๆ ทั้งนั้นกั้นเอาไว้ แน่ใจว่าจะไม่พัง เพราะมีแต่หินใหญ่ ๆ
ไปดูที่นั่นที่นั่นเสร็จแล้วก็เข้ามา เข้าไปดูจนกระทั่งถึงที่ก่อสร้างเจดีย์เมื่อวานนี้ เข้าไปดูเขา
กำลังลงเสาเหล็ก ขุดหลุมลงไปแล้วเริ่มเทเสาขึ้นแล้ว แต่ยังไม่หมด เริ่มเสาแล้ว เดินดู
ลัดเลาะเดินดูที่นั่นที่นั่นจนหมดแล้วออกมา ก็พอดีได้เวลาฉันจ้งหันพอดี ตั้งแต่เช้าเลย
นะ พอสว่างแล้วก็ออกเลย อันนั้นเรียกว่าวิชาเฉย วิชาหนิง ทั้งพระทั้งเณร ทั้งประชาชน
มาแบบไหนก็เหมือนกันหมด มานี้เฉย ไม่ดูใครเลย

ไม่ทำอย่างนั้นไม่ได้นะ ไปไม่ได้เลย ติดเลย ได้สักสามก้าวแล้วอยู่แหละ อันนี้
เอาวิชาเฉยเบิกทางเลย พวกพระเห็นก็ดี โยมใครต่อใครก็ตีรุ่มเข้ามา รุ่มเข้ามาเราก็เฉย
เรื่อยไปเลย ถ้าพิจารณาตามโลกที่เคยรู้เคยเห็นกันมา เขาก็ไม่เคยเห็นแบบนี้ เวลา
เทศน์ชัดเสียจนทั่วประเทศไทย เวลาจะนิ่งก็นิ่งเสียอย่างเจียบเลย ใครมาเท่าไรเฉย
ตลอด ต้องมีวิชาหลายแขนงซิไม่จ้งตายนะ

คือมันมีวิชาแขนงที่มันจะแย้บออก พอไป ๆ มันรุ่มมากต่อมาก บางทีจะออกทำ
ท่าเสียด้วยนะ ทำท่าก้มหน้าแล้วก็ว่า เป็นบ้าเหอ หัวเราะกันลั่น เราก็ดูผ่านไปเลย
เวลาจะทัก ทักแบบนั้นนะ ก้มลง เป็นบ้าเหอ พอว่าก็ไปเลย เขาก็หัวเราะลั่น เราก็จะ
ของเราไป อย่างนี้ก็ใช้ แต่เมื่อเช้าวันนี้ไม่ได้เลย นิ่งตลอดจนกระทั่งไปจนกลับเข้าถึงกุฏิ
ถึงพูด นอกนั้นไม่พูดเลย บางทีก็มีแย้บออกอย่างนี้ละ มันเหลือทนมันก็ออกกันบ้าง
เวลาออกก็ว่าเป็นบ้าเหอ เขาไม่เคยได้ยินใช้ใหม่ละคำพูดอย่างนี้ มันก็ยิ่งเป็นเครื่อง
ปลุกประสาทให้หัวเราะกันลั่น เราเฉยไปเลย

นี่เราก็เรียกว่าพอใจมาเป็นลำดับ การช่วยชาติบ้านเมืองของเราก็เห็นว่าพอใจ ขึ้นพอใจ ทั้งทองคำ-ดอลลาร์พอใจ และเจดีย์ใหญ่ของเราก็ขึ้นที่วัดโศการาม เจดีย์นี้จะสิ้นเปลืองมากอยู่ ถ้าให้เสร็จเรียบร้อยจริงๆ ก็ดูในราวสัก ๗๐-๘๐ ล้าน วัตถุประสงค์อะไรต่ออะไร แต่เราไม่ค่อยคิดอะไรมากนักยิ่งกว่าจุดใหญ่สำคัญ กำหนดว่าประมาณ ๕๐ ล้าน หลักใหญ่นี้เราก็เลยกำหนดเอาแค่นี้ ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เราก็กำหนดเอาแค่นี้

นี่กำลังเริ่ม เงินก็ไม่เพียงพอ แล้วท่านทองก็หนักมากเหมือนกัน ภาวะครูบาอาจารย์ที่จะอาราธนาท่านมาอยู่เจดีย์นี้ ก็มีแต่ครูบาอาจารย์องค์สำคัญๆ ท่านจะแบกภาระขึ้นทั้งหลายนี้จะไม่ไหว ท่านถึงมาขอร้องจากเรา มาขอร้องให้เราไปช่วย เราก็พิจารณาแล้วเรื่องครูบาอาจารย์ทั้งหลาย เป็นที่ลงใจมาตลอดอยู่แล้ว พอท่านมาขอร้องเราก็ไม่มีอึดมีเอื้อนเลยนะ รับให้เลย เพราะฉะนั้นจึงไปเทศน์ให้เมื่อวานขึ้น ตั้งหน้าตั้งตาไปสงเคราะห์จริงๆ ไปเทศน์ พอไปก็แรงใหญ่เลย ปัจจัยทั้งหมดมันก็ได้ตั้งสามล้านสี่แสน

วันนี้ก็ไม่ได้มีอะไรละ เพราะพูดก็พูดมาแล้ว เมื่อวานขึ้นนี้ก็เทศน์ที่วัดโศแล้ว คนมากนะเมื่อวานขึ้นนี้คนมากที่วัดโศ แน่นหมดเลย แต่การเทศน์ของเราไม่สนใจนัก ละ เพราะมันอ่อนเพลีย เทศน์ไปๆ รู้สึกจะมีแรงๆ พอแรงแล้วมันสะท้อนเข้ามาทำให้เหนื่อยง่าย ได้แค่นั้นวันนั้น ไม่ได้เท่าที่ควร ถ้าที่ควรก็ให้มากกว่านั้นหน่อย ได้ ๓๘ นาที แต่เทศน์มีแรง นี่ที่มันไม่ได้นานนัก ถ้าขยายเนื้อความของธรรมามันก็มากอยู่ เพราะเทศน์แรงๆ ไม่หยุดไม่ถอยแรงตลอด มันเหนื่อยเลยหยุด ๓๘ นาทีก็นับว่าอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร เอาละให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th